

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29.-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna - Závorka - Staňkov.

Pro koho jsou veřejné knihovny?

Probíráte-li se v seznamech našich veřejných knihoven, shledáte, že většinu čtenářstva tvoří dělníci (horníci), studenti, úředníci, učitelé, zřizenci, zemědělci, velmi slabě bývá však zastoupena místní majetná „honorace.“ Zní to podivně, že by ti, jejichž duševní obzory jsou nebo mají být nejširší, hlad po četbě a sebevzdělání největší, měli tak nepatrný zájem o knihu a o četbu. Ne, to není a nemůže být pravda a když pátráme po příčinách, najdeme je: nemístný a neoprávněný stud. V těchto ušlechtilých lidech spí hluboko pochopení povinnosti podporovat literaturu - kupovat knihy - mít vlastní knihy a celé vlastní knihovny a z toho dedukují, že kdyby byli viděni ve veřejné knihovně při vypůjčování knih, mohla by vzniknout domněnka, že vlastní knihovny nemají a že knih nekupují. Avšak i prostředky majetného člověka jsou omezené a věnuje-li na koupi knih málo: možná, že dvacet pěkných vázaných spisů nebo třicet či čtyřicet knih nevázaných, což nemůže uspokojit vlastní hlad intelektuála po četbě. A tak opravdu naše „honorace“ venkovská v touze po četbě hladoví. Na veřejnou knihovnu jest si učiniti správný názor a pokládati ji za veřejné a všem patřící zařízení, jako jest na př. tramvaj, do které usedne každý bez ohledu, že snad se řekne, ten by mohl mít vlastní auto.“ - Veřejná knihovna patří všem tak, jako

plovárna, do které bez majetkového rozdílu jdeme se za korunu vykoupat nebo sady, v nichž se procházejí i ti, kdo mají vlastní zahrady, nebo jako národní školy, do nichž posílají své děti i ti, kdo by jim mohli vydržovat domácí učitele. Kupovat knihy jest povinností majetného intelektuála - ale neubírá mu práva, brání podíl na veřejných knihovnách.

Překotné události.

Křákal-li se tak často, že zijeme příliš rychle, platí to nyní nejspíše o tisku a zejména o tisku krajinském. Události následují tak rychle za sebou, že již nejsou událostmi, z nichž by každá byla ukončena, nýbrž jsou nepřestávajícím děním. Tak vidíme, že denní tisk ani se již nepokouší o jejich zveřejňování zvláštními vydáními a ponechává to nejinformovanějšímu a nejrychlejšímu způsobu: rozhlasu. Ten jediný má možnosti vše zachytit a vše oznámit a ještě mu na to ani nestačí pravidelné zpravodajské relace, nýbrž zařazuje co chvíli nějaké hlášení zvláštní, mimořádné. Tisk denní, technicky vybavený tolika vymoženostmi, přichází zde vesměs pozdě, přináší však vítané a žádoucí podrobnosti k tomu, co oznámil již rozhlas. Velkou cenou tisku i při opožděných zprávách ovšem je, že jeho „littera scripta“ fixuje zprávy trvale a dává možnost opět a opět je pročítat.

My, krajanské časopisy, jednou týdně vycházející, pak jsme v událostech světových jen slabou odezvou - registrujeme prostě běh a sled událostí. - Ale poslání

Okénko do minulosti ...

Dle nařízení od 9. srpna 1762 nesmí se v neděli a ve svátek bez výjimky, v tu dobu, když se služby Boží konají, v hostincích neb šenkovnách jídlo neb pití, obzvláště kořalka žádnému, mimo cestujícím, podávat. Na přestoupení tohoto nařízení jest ustanovena peněžitá pokuta 5 říšských tolarů. Představený žale, který by se nedbalostí neb svolením proti této zápočtu provinil, padne do pokuty dvojnásobné oné částky. - (Z vyhlášky c. k. podkrajského úřadu v Horšovské Týni, podané 16. ledna 1852).

krajinského tisku není v tomto zpravodajství, které lépe podá rozhlas s tiskem denním - poslání krajinského tisku je regionalistické a lokální: být pracovníkem ve svém okolí a vésti čtenáře ke klidu, aby všude v loyálnosti zachován byl pořádek a ovšem péče, aby naše regionalistické, zejména hospodářské a kulturní potřeby nebyly opomíjeny, aby jim bylo učiněno zadost. A být na svém místě - být jen třeba klínem, nebo zákolníčkem, ale být jím opravdově a pořádně - na tom také záleží, vždyť na dobře držícím zákolníčku závisí bezvadný chod celého vozu. Nehleďte, čtenáři, v krajinském listě to, co v něm nemůže být; najdete v něm však to, co upevňuje život na venkově a v kraji a pomozte tomu tisku zprávami z bezprostředního svého okolí, aby tuto povinnost mohl konati ještě lépe a úplněji, než-li doposud.

Dr. VI. Kolátor:

Smrt Caligulova.

„Prosím tě, bože, já, dříve zpupný císař římský, Gaius Caesar Caligula, pokorný tvůj sluha, na kolena přiveden láskou, která není slyšena. Vidím její tvář, slyším její hlas, nemohu bez ní žít. Naklon mi její srdce. Císař římské říše tě prosí, nejvyšší z mocných bohů, který sluješ Jupiter. Opustil jsem vše, co bylo mi milé, přátele, hry, stala by se mi lhostejnou i nevěra ženy mé, která na blízku v hájích při jezeře přijíždí svádět mladé pastýře. Zjemni mé tváře, zbystři můj zrak, napln mládím kořeny vlasů mých, abych mohl zápasit o lásku žen. Opoj její srdce láskou ke mně jako zahořela Dido k Aeneovi, Helena k Paridovi. Není již dívkou, aby se dala svést hrami, které prochvívají tělem! Není již nedospělou dívkou a jsem muž, jenom vědomá touha může nás spojit k radosti a rozkoši mé!“

Jistě to věděl muž pod palmami:

Jediný z římských imperátorů - jeho předchůdců, neměl mezi svými milenkami ženu, která by byla stejně krásy. Půvab berberských tanečnic byl jí odrazem. Pro její krásu římská zhyralci stali by se počestnými a on - císař římský - složil ji k nohám imperium říše, svěřil-li se Livii jeho lásce.

Římská triera čerí jezero. Císař slyší z Liviiých úst slovo nejžádoucnější:

Pane, kamkoliv za tebou jdu, pro tebe opustím rodinu - i onoho muže, který z neznámého kraje přijel mne potěšit svou láskou. Milovala jsem toho muže a tobě patřím pro tvoji vřelou lásku, již jako vínem řeckým se opíjím. Miluji tě, jako kdokoliv jsi, miluji tě, pastýřka ligurských krajů.

Hudba opouští loď a kvapí nad hladí-

nou. Císař objímá Livii, jejímž oděvem probleskuje nahota. Zpěv otrokyň hladi jejich lásku. Rozkoš Caligulova je stržena slovy: „Jsem Livia, pane, a kdo jsi ty? Usmál se muž: Jsem císař Gaius Caesar Caligula. Modré oči se pohnuly světlým pohledem: Nechci císaře toho jména, chci milence Caligulu.“

Byli v objeti, očarováné láskou. Neviděl, oslepen vášní a touhou, zvidavého okolí, jemuž však bylo lhostejno, milovali pastýřku Livii či bohatou ženu, neboť pod křídly lásky stejně je krásná touha muže k císařovně nebo palácové služce. Od noci s ženami, z nichž každá by mohla slout Messalinou, k lepším nocím s Livii. Kdo by se nedal zlákat? Všechna láska může být stejně dobrá jako špatná. Jenom na lidském srdci záleží její jakost a ve chvíli opuštění stejně je krutý každý milující.

Rok dvojího vzpomínání na Čelakovského.

Cellon ČTK.

Obrázek Frant. Ladislava Čelakovského, který máme před sebou, má nám připomenouti, že letošního března bylo tomu 140 let, co se narodil; na sklonku srpna bylo tomu 100 let, co byla ukončena sbírka jeho básní „Ohlas písní českých.“ V pražském Národním museu byla nyní otevřena v sále, jež sousedí s Pantheonem, výstava dokladů o životě a díle básníkově. Trvejme, aby každé výročí a každá výstava byly nám všem jen podnětem, abychom sáhli po dílu samém a čtli a dorozumívali se se starým pěvcem a větštem lidu. Jenom se zvětší úcta k muži, jenž byl vychovatelem i redaktorem, knihovníkem i universitním profesorem, člověkem milovaným a přece nikoli šťastným. Umírala žena a umíralo dítě, pak zase se sokům zdálo, že úspěchy básníkovy jsou příliš velké a proto dovedli ho i z místa vypudit a zbavit chleba. Kolik našich lidí by bylo zašlo, nebýti české šlechty, v našem případě Rudolfa knížete Kinského. - Šest, sedm svazků tvoří sebrané dílo básníkovy. Kolik síly musil mít muž, aby vytvořil uprostřed poměrů

„Pane, — je tvůj cit ke mně horoucí láskou?“

„Livie, neslyšela jsi o nářku mém, když zemřela mi poslední moje láska, nade vše milá, která na sicilských úpatích dávala mi štěstí své přichylnosti, neslyšela jsi, jak nebyl mi ničím trůn v té kleté chvíli, kdy pohřbem odcházela navždy k věčným bohům? Na tom místě jsi nyní, milována stejně velikou láskou!“

„Prchá před tebou, když rozdýchala tvou vášeň. Otočil se knot lásky. Livia miluje Caligulu, Antipate, netoužíš po podobné rozkoši? Viděla jsem je obnažené v koupeli. Je krásná. Je tak pošetilé, pohrdne-li žena rozkoší, jež se jí nabízí v tvých krásách. Žena pro muže ohyzdu odmítní krásného. Jak zmámená tvá láska bude se domáhat svých práv?“ mluvila kuplířka Nanira.

„Nenávidím Caligulu, ne proto, že miluje tak často proti proudu, jak bez krásy Caligula smí milenci odejmout Livii, krásnější první ženy Říma. Nanira, než sedmkrát uprchne noc, musí mne rozkošná Livie milovat rozechvěného na loži.“

ne právě příznivých všechny ty písně, pověky i hříčky milostné. A aby vytvořil dílo, které nikdo menší než Palacký hodnotil významem hned vedle Kollárovy Slávy dcery. Nemělo by být Čecha, který by neznal Čelakovského „Ohlas písní českých“ a „Růži stolistou.“

Z týdne.

Umrtí. V pondělí 6. listopadu zemřel zde po kratší nemoci ve věku 67 let, pan Karel Grubbr, cukrářský mistr na odpočinku. Zesnulý býval ve válečných letech purkmistrem Staňkova městyse. Též se účastňoval prací v různých národních i stavovských organizacích. Byl dlouholetým členem Sokola, hasičského sboru, N.J.P., starostou Společenstva různých živností i j. Po převratu se stal znovu členem obecního zastupitelstva, kdež zastupoval stranu živnostenskou, již byl zakladatelem a předsedou. — Pohřben byl ve středu ve 3 hodiny odpoledne na místním hřbitově.

— V pondělí tohoto týdne zemřela po dlouhé nemoci manželka zdejšího mistra zahradnického na odpočinku, paní Markéta Karníková, doživši se 65 let. — Pohřeb zesulé konal se ve středu dopoledne na místním hřbitově.

— V plzeňské nemocnici zemřela v neděli 5. t. m. paní Anna Poslední, vdova po železničáři z Hlohové, ve věku 57 let. Pohřbena byla na staňkovském hřbitově.

Kurs pro lesní hajné na Staňkovsku uspořádal minulou neděli správce lesního hospodářství našeho kraje, pan nadlesní J. Klus na své fořtovně v Kamenici Horní. Toto školení lesního personálu bylo pro hajné povinné a přineslo účastníkům jistě mnoho dobrého a prospěšného pro praktické plnění povinnosti ve službách lesního hospodářství. Je to dobrý čin správce našich lesů.

Orgány hospodářské kontrolní služby z úřadovny v Písku vykonaly od 16. do 21. října v různých obchodech, živnostech, podnicích, provozovnách a na tržištích v okresech Písek, Blatná, Domažlice, Klatovy, Přeštice, Příbram, Strakonice a Su-

Pro jediný úsměv Livii. Samoten šel cestou gladiator Antipates k letohrádku Caligulovu v Římě. Představa nahé Livie. I jak je krásný život, netouží-li se po nedosažitelném. — Rozkoše Caligulovy. — S mečem v ruce šel gladiator Antipates.

V slavnostní síní znějí písně, které opěvují mužnou lásku Římanů, ukrytou v ulicích blíž Fora, lásku na lodích, křižujících moře či horoucí lásku snědých lidí z končin afrických. Píseň o lásce, která je krásná a přináší uklidnění vášni. Je krásné objetí toho, kdo nás miluje. — Píseň o lásce velkých bohů, o Jupiterovi, Appolinovi, o vítězné lásce mužů, kteří v řeckých válkách bránili Helladu proti barbarům. Píseň o nesmělých láskách měsíčních úsvitů i o těch, které jsou šířeny nenávisťným jedem lidí.

Tanec andalusských tanečnic vystřídá zpěvy a po něm odlišný rytmus Pompejanek.

Gladiator Antipates objevuje se za císařem. Vzprímený meč!

Řím truchlí nad smrtí císařovou. Livia čeká marně návratu Caligulova. Přichází Antipates, aby ji utěšil, ale nadošel odměny.

V ligurských hájích Livia lká nad smrtí císařovou.

Staňkov - město? Olázka, která zajímá staňkovské již dlouhá léta — spěje snad nyní k brzkému vyřešení. K uskutečnění tohoto požadavku jsme blíž, nežli tomu bylo před sloučením obou stejnojmenných obcí. Tehdy obec menší byla městysem a obec větší vsí. Dnešní stav, již rok trvající zná Staňkov pouze jako obec, která v blahém očekávání chce mít záležitost tuto jasně vyřízenou. Že ji berou i páni „na hoře“ vážně, dokazuje jejich zájem o nás a vyslání komise patřičných úřadů, která v minulých dnech v naší obci prodlévala a na místě samém se přesvědčila o pravosti našich odůvodnění pro povýšení Staňkova na město. Co se pánům líbilo a co nelíbilo, není známo, ale jistě že našim zástupcům na radnici se podařilo naše přání posunouti zase kousek dále ku konečnému vyřešení. A že musili také hodně slíbit k dalším úpravám místa, budoucího města, netřeba se zmiňovat. .

* *

Co nevidět napadne sněh, v polích však je dosud živo. Teprve nyní jsou „dobývány“ brambory. Dlouho trvající deště znemožnily tuto práci, která je nyní, v tak pokročilé době a úplně promoklé půdě tím obtížnější. Den je krátký a proto není divu, že hospodáři pracují do samé tmy. U „lochu“ racholí sypající se brambory z pytle po dřevěné stolici — a nám se zdá tato idyla ranného podzimu v těchto dnech přepodivně cizí - vyprchalo z ní kouzlo, které se těžko dá přeložit o měsíc dále. Kdyby zůstalo jen při idyle, rádi by hospodáři ono opoždění přírodě prominuli — ale je nutno včas připravit na příští sklizeň: proto musí napnouli všechny síly k dohánění. A to je spěchu!

* *

Rádi zaznamenáváme sdělení správy biografu „Svornost“ ve Staňkově, že i u nich je zvýšena pozornost za účelem, aby představení mladistvým osobám nepřístupná, nenavštěvovaly škole odrostlé dívky, ev. dívky školou povinné. Ač je to u obou biografů samozřejmé, nutno pochváliti tuto jejich zvýšenou pozornost zachovávatí nařízení do důsledků a pomáhati tak v těžké práci při výchově mládeže škole i rodičům.

* *

šice, celkem 304 prohlídek a podaly 38 trestních oznámení pro předražování, pro nevyznačování cen a j., což je 12 procent všech případů.

Kdo ztratil peněženky, klíč a roztáčecí kliku od auta? Klíč s jednou peněženkou visí na úřední desce na radnici, jednu peněženku možno si vyzvednout v tiskárně t. l. Klika od auta je v úschově p. B. Fišera, rolníka.

První kabaret sportovců. Pestrou staňkovskou událostí bude chystaný kabaret staňkovských sportovců v Lidovém domě. Bude to společenský podnik, ve Staňkově dosud nevidaný. Již režie pana Langra zaručuje naprostý úspěch večera, který soustředí na jeviště všechny staňkovské komiky i vynikající divadelní osobnosti. Jmenujeme: Veise-Kšandu, Vlčka, Hříbala, kouzelníka Žito Springera, zpěváky: A. Zídkovou, Huttu, Andřeleho a j. Kabaret se koná v sobotu 18. listopadu a zpestřen bude pohostinským vystoupením plzeňského komika Menzy. Ku konci kabaretu před zahájením volné zábavy vystoupí také celá staňkovská jedenáctka

s přiléhavými zpěvy a soudcem Springe-rem. Blíží se na návštěvi.

Volba krále večera uspořádána bude při taneční zábavě v Zeleném háji v neděli 12. listopadu. Začátek ve 3 hod.

J. Plachta do staňkovské sokolovny. Divadelní podnikatel řed. V. John zahájil v těchto dnech se staňkovským Sokolem vyjednávání o jediném pohostinském vystoupení známého filmového komika Jindry Plachty v komedii: Lidi — pozor na lidi. S Plachtou vystoupí kromě jiných členů předních divadel pražských též filmoví umělci Helena Bušová a Jiří Dohnal. Zájezd pražských umělců k nám by byl skutečně pravděpodobně ještě tento měsíc, takže se může naše obecenstvo právem těšiti.

Chybné datum na některých potravinových lístcích č. 5. upozorňuje se, že některé potravinové lístky č. 5., t. j. lístky na maso pro děti do 6 let, mají v kmenové části vytištěno chybné datum platnosti. Omylem jest nesprávně vytištěno „platí od 30. října do 16. listopadu“, místo správného „platí od 30. října do 26. listopadu“. Objednací list i ústřížky mají data správná. Lístky tyto jsou však stejně platné jako lístky s datem správným.

Sbírka Národní pomoci na Staňkovsku není ještě skončena, ale prozatím- ní výsledek přináší nadočekávané uspokojení. V městě Staňkově bylo vybráno až dosud 12.005,50 K, ve 22 obcích staňkovského obvodu 9.090,50 K, naturálií v ceně 3.200,— K, dohromady 24.296,— K.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 12. listopadu o půl 5. hod. odp. a v 8 hodin večer vynikající americké dílo s mladičkou Deannou Durbinovou v hlavní roli: „Sto mužů a jedna dívka“. Hudební a zpěvní film, dojemný román, ve kterém si Durbinová získá rázem srdce všech diváků. Přístup na odpolední představení mládeži dovolen.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli dne 12. listopadu v 8 hodin večer román lásky: Sestra ze Sing-Singu.

Písemnictví.

Další svazky Vlastivědné knižnice Klatovskavyšly. V těchto dnech byly odběratelům Knižnice zaslány právě vyšlé dva nové svazky. Jako 17. sv. edice vyšly básně J. Skarlandta Kytice jeřabin s ilustracemi Vrat. Hlavy, který je také autorem portretu básníka Skarlandta a frontispice. Kytice jeřabin jsou verše z Pošumaví, hlavně z Poleňska, jehož je Skarlandt neúnavným propagátorem. Životopis básníkův, přehled jeho děl a ocenění kritiky podává redaktor „Knižnice“ spisovatel J. Biskup. — Jako 17. svazek Knižnice vyšly historické povídky V. Kolátora Přijď království Tvé, s velmi pěknými

rukou, jež by nejraději celé, celičké byl pokrýl vroucími polibky.

Ač se opravdu snažil vzpomínku na Řinu vyrvat z své mysli, přece posléze usínal s blahou myšlenkou, že všechno, co dnes zažil, může opakovat zítra, pozítří, ba že vše může býti pouhou předehrou veliké milostné symfonie.

Pondělí vycházelo v mlhách, jako by se snažilo doplnit onu nevlídnou náladu všech, kdož po veselé neděli museli se vrátit k šeré všední práci. Karel vyhlíží ze rána ze své kanceláře z okna, obráceného na nevelký, špatně dlážděný a povždy špinavý dvůr, k obloze, po níž se hnaly šedivé mraky, strachoval se, aby se z nich nespustil dešť; vždyť potom by slečna Řina na dostaveníčko nepřišla a on ve spěchu nikterak se s ní nedomluvil pro případ, kdyby jim počasí zabránilo sejít se.

Po poledni trochu sprchlo, ale když Karel vycházel o druhé z kanceláře, počalo se jasnit a zdálo se, že už bude pěkně, ovšem černé mraky stále strašící, hnaly se po šedobílém obloze, jako neustávající nebezpečí.

Karel, poobědvav u Moravců, zašel domů, maje v úmyslu oddati se rozečtenému románu. Usedl sice ke knize a jal se čísti,

Práce v zahradě na podzim.

Nyní je vhodná doba k vysazování stromů, k jejich pohození a obrývání. Chceme-li stromek vysadit, poraďme se se školkařem a nelitujme nějaké té koruny. Při tom pamatujme stále na to, že naše půdy (i v zahrádkách) mají naprostý nedostatek vápna, jak bylo rozborom půdy zde vyzkoušeno. Když uděláme jámy pro nové stromky a připravíme si nějakou lepší zem na zasypání kořenů, nezapomeňme přidati vždycky alespoň 2 lopaty vápenného prachu a jámu rovněž vysypme vápnem. — Vápno není přímým hnojivem, ale ulehavou půdu kypří a napomáhá rozkladu živých látek v půdě. Nesázíme stromky hluboko, neboť nemají býti v zemi hlouběji, nežli byly ve školce a to snadno poznáme. Ale počítejme též s tím, že se zem i se stromkem něco slehne. Dále je třeba povšimnutí, že naše půdy mají nepatrný obsah volného drasla a následek: rakovina jabloní, kleotok třešní. Tyto dvě zhubné nemoci našich ovocných stromů, jsou podle odborníků zavíňovány hlavně nedostatkem vápna a drasla v půdě. Kde jsou půdy přehnojeny dusíkem (hnůj, močůvka, záchod) a jsou-li k tomu ještě vlhké, můžeme s určitostí očekávat rakovinu. Můžeme viděti u silnic stromky teprve 1 rok vysazené, které už rakovina umořila. V naší krajině daří se nejlépe hruškám, které se zde dočkají mnoha desítek let. Staří pamětníci ví, jaké krásné a ohromné stromy byly u silnice k Vráňovu a k Ohůčovu. Zbyly z nich jen nepatrné zbytky a jsou namnoze ještě dnes úplně zdravé. Sázíme také odrůdy pozdní zimní a dobře je zužitkujeme doma, nebo odprodáme.

Jak hnojit ovocné stromy?

Zapamatujme si, že veškeré rostliny mimo jiné látky potřebují ke svému zdárnému vývoji hlavně tyto čtyři živiny: dusík, kyselinu fosforečnou, draslo, vápno.

1.) Dusík obsahuje hlavně hnůj chlěvský, (ale dobře zaležený), pod stromy jej nedáváme, močůvka, kaly záchodové, dobrý

kompost. Ale při těchto hnojivech jednéjme opatrně, abychom nepřehnojili dusíkem. Dusík má vliv na bujný vzrůst stromů.

2.) Kyselina fosforečná zvyšuje úrodnost (hojnost květu). Poněvadž je v chlěvské mrvě, močůvce atd. málo kyseliny fosforečné, musíme ji přidati ve formě umělých hnojiv (nejlépe Thomasova moučka). Stromy peckovité potřebují kyseliny fosf. mnohem více, hlavně broskve — každoročně.

3.) Draslo má vliv na tvoření zdravého dřeva, hlavně na podzim. Schází-li draslo, objevuje se rakovina, kleotok (smůla u třešní), stromům schnou špičky větvíček.

4.) Vápno působí na rozklad látek, kypří těžkou půdu, má vliv na vývin a chuť ovoce. Vápniti máme za 3-4 roky. Nebojme se u nás, že půdu převápníme, zvl. tam, kde je vlhko a půda kyselá.

Každoroční dávky umělých hnojiv:

1.) na 1 m² 20-30 gramů (2-3 deka) síranu amonného (můžeme nahraditi močůvkou, záchodem, ale pozor!)

2.) na 1 m² 50—80 g Thomasovy moučky (mimo to obsahuje až 50% vápna).

3.) na 1 m² 25—40 g 40% draselnaté soli, je-li půda lehká dejme 80—120 g kainitu.

4.) na 1 m² 120—150 g vápna za 3 roky.

Hnojiva smícháme až těsně před použitím, zaryjeme as půl m od kmenu, hlavně na obvodu koruny, kde je nejvíce vláskových kořenů. — Také se hnojiva mohou rozpustiti ve vodě a nedáme-li síran, v močůvce, a nalití do děr, které jsme nadělali s ostrým kůlem. Nejlépe posloužíme stromům, když si připravíme svrchujmenovanou směs umělých hnojiv a tuto po celé zahradě zaryjeme pod stromy (v trávníku se tak dobře stromům nedáří).

O prořezávání a stříkání stromů napíšeme zase jindy. R-j.

Čtete Staňkovsko!

nili se před slečnou Řinou. Nebyla to ostatně povinnost nepřijemná, neboť její Řina přivítala s úsměvem tak rozlomilým, že Karlovo srdce zabušilo poněkud rychleji než jindy a skutečně, jak paní radová, předvíдалa, jihlo, radostí se zachvívala.

A tlukot Karlova srdce se ještě zrychlil, když objal Řinu v pase a když celé její mladé a krásné tělo sevřel v náručí. A klouzaje s ní v rytmu tance po parketách, přitisknul ji k sobě ještě úžeji, až cítil na svých prsou vlnící se mladá dívčí ňadra. Hudba skutečně se rozdýchala vášní a jejich oči se nejdříve setkaly, při čemž Karel cítil na své skrání vlahý, rychlý dech Řinin. Sevřel ji v náručí ještě silněji, až se jejich těla dotýkala a snažil se, aby podle rytmu hudby tančil nejlépe. Dráždivé sladko-bolestné melodie moderních tanců, jako hebká ruka konejšily jeho nervy opojením poněkud zneklidnělé a pobouřené. V jeho duši vstaly vzpomínky na minulost i tajemné zvědání budoucnosti, již mu připomínala tato hudba stále snící a smyslná, chvílemi tlumeně horující v něžném a zpěvném pianissimu.

Po zbytek odpoledne tančil pak téměř jen s ní a pouze z obřadné zdvořilosti tu a tam

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klebovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

Sport.**S. K. Staňkov - S. K. Lochotín 3 : 2 (1 : 0).**

Přátelský zápas, hraný 5. t. m. ve Staňkově za nevlídného počasí na rozmoklém hřišti, přinesl jen těsné vítězství domácímu mužstvu. Hra v důsledku bahnitého terénu byla slabší úrovně, takže 150 přítomných diváků nebylo výkonem hráčů spokojeno. Domácí mužstvo, zejména pak v útočné řadě, neshodou některých hráčů předvedlo hru neslavné úrovně, takže vítězství možno označiti ještě za šťastné. Slova chvály zasluhuje jen brankář Pytlík, který zneškodnil několik nebezpečných situací, dále Kordík v obraně a Fišer v záloze. Střelecky v útoku vynikl Hanzlík, umístiv všechny tři branky. Křídelní hráči přes snahu na kluzkém terénu zanikli. Hosté hráli ve snaze docílití nejlepšího výsledku, což se jim podařilo. Hráli obětavě, s elánem a také jejich akce byly mnohem důraznější. Vynikl brankář, levý obránce a obě spojky. Rozhodčí zápasu p. Springer snažil se nikoho nepoškoditi. Jedna branka hostů byla docílena z penalty.

POSLEDNÍ mistrovský zápas sehraje S. K. Staňkov v Plzni proti S. K. Bílá Hora. S. K. Staňkov případným vítězstvím může ještě obsaditi druhé místo v tabulce.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník**MUDr. Jan Hofmann,**

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Velocipedy

ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.

JAN MESTL, STAŇKOV.**Houslové hře**

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

Podle sdělení p. vrchního zemského rady v Klatovech nemohou již býti schvalovány (kladně vyřizovány) další žádosti o zvláštní označování motorových vozidel (povolení k dalšímu používání motorových vozidel) a upozorňuje se proto, že jest bezúčelným podávati nové žádosti v této věci.

Sokolstvo.

DO TĚLOCVIČNY! Tam je nyní místo pro naše děti, dorost i pro nás, dospělé. Žáci cvičí v úterý a v pátek od 5 hodin - žákyně v pondělí a ve čtvrtek od 5 hodin, dorostenky a ženy v pondělí a ve čtvrtek a dorostenci a muži v úterý a v pátek. Přijďte se podívat, vy, co jste ještě neviděli cvičební hodinu některé z těchto složek, do sokolovny. Přesvědčte se o tom, že naše tělocvična slouží v zájmu výchovy těla i ducha všestranně bez rozdílu každému! Pošlete své děti i dorost do cvičení, popřejte jim prožiti krásné chvílky družnosti a kamarádství mezi ostatními, již šťastnými, že jsou sokolskými žáky! I vy, mladí i starší, splňte odkaz Tyršův: ve zdravém těle - zdravý duch - který nechť je stále při nás! Proto voláme vás pod střechu českého bratrství, pod níž naleznete sebe a svou touhu: být silným a zdravým příslušníkem českého národa. Očekáváme vás!

VZDĚLAVATEL v tělocvičně. Nebojte se, nechodí do tělocvičny s archy papíru, aby před šikem hodinu řečnil, jako tomu bylo jindy. Dnes ani mezi cvičící nemusí přijít a přece jeho práce vzdělavatelská, populární a zajímavým způsobem zpracovaná a podaná, je se zájmem posluchači sledována a tak i oceněna. Náš vzdělavatel vypracovává každý týden stručně a zajímavě sběhlé sokolské události a vzpomínky ve Zprávě, které cvičitelé sami cvičencům předčítají. Jsou to dobře zachycené aktuality ze sokolského života a právě, že jsou stále nové, podchycují ve své jednoduchosti zájem každého posluchače. Je to dobrý nápad zkušeného vychovatele.

ilustracemi odb. učít. Josefa Konráda ze Svihova, jehož dílem jest obálka, frontispice i přiléhavé iniciálky povídek, Biografická data autora Dr. Vladim. Kolátora napsal spisovatel Josef Biskup. Cena jednoho svazku nečíslovaného a nepodepsaného jest 6.— K, číslovaný a podepsaný svazek autorem a ilustrátorem stojí 8 K.

Spisovatel Josef Hais Týnecký napsal letos o prázdninách v lázních Mlázovicích u Hořic novou divadelní hru „Domov“, jež byla v těchto dnech vyznamenána první Slovánsko-ruskou cenou v divadelní soutěži, kterou vypsal Spolek českých spisovatelů „Máj“ v Praze.

několik taktů i s ostatními. A než se nadál, byla tu doba rozchodu a nezbylo, než sličné tanečnici pomoci do přezůvek, aby později oblekl ji v plášť. Na konec zaprosil, mohl-li by požádati její matinku o svolení doprovázeti je. Rada Dušek, jako dobrácký a upřímný přítel, sám mu naznačil, aby slečnu doprovodil, však prý to není daleko a potom aby se vrátil k nim, nepohrdne-li skromnou, studenou večeří.

Byla již tma, když kráčel s Řinou malostranskými ulicemi. Před ním šel jiný účastník dýchánku s Řinou přítelkyní a za nimi obě matky. Karel, vzpomínaje dobré zábavy na čaji u radů, litoval, že byl v tomto období posledním a že se již se slečnou Řinou u nich nesejde. A když zpozoroval, že roztomilost Řinina je mu přízniva, osmělil se a smluvil si příští den dostaveníčko. Toho dne v pondělí, měla totiž slečna Řina hodinu hry na klavír a po ní o páté hodině mohla by přijít k Máchovu pomníku na Nebozízek. Ale jen na chvíli, jak ihned dodala, neboť se dlouho nesmí zdržeti.

Karel blahorečil své prozíravosti, neboť sotva, že poděkoval za sladký slib své společnice, zastavili se již před nárožním domem a Řina prohlásila, že jsou doma. Za

několik okamžiků došla i její matka a Karel jen rychle a kradmo ručku Řinu stiskl. A když dvorně políbil na rozloučenou ruku paní matince a když s kloboukem v ruce loučil se s Řinou, tato mu podala svoji malou něžnou ručku zajatou v objetí kožené rukavičky, ale Karel dobře poznal, že tato rukavička, snad úmyslně není zcela zapjata a rychlým, nenápadným pohybem odhrnul ji tak, že jeho rty dotkly se bílého a jako samet hebkého vonícího zápěstí. Přisál se k němu horkými ústy a na okamžik podržel tu bílou, sladkou ručku, již líbatí zdálo se mu povznášející, čistou a ušlechtilou rozkoší...

A celým jeho tělem proběhl pocit nevýslovné slasti a blaženosti.

Však na ten okamžik myslel ještě večer, když se vrátil téměř o půlnoci od radů a když na svém lůžku usínal. Znovu prožíval onen blahý pocit, který mu zalil nitro a který rozechvěl jeho srdce.

A sám sobě se podívil, jak rychle a prudce jej vzrušil zjev dívky, které ani neznal. Co si jeho srdce myslí? A snažil se nevzpomínati na ni, snažil se zapuditi z duše obraz její ztepilé postavy, jejích malých něžných nožek, jež obdivoval a jejích bílých